

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **RESEC s.r.o.**, se sídlem Jindřichovice pod Smrkem 33, zast. JUDr. Ing. Petrem Petržílkem, Ph.D., advokátem, se sídlem Úvaly, Dvořákova 1624, proti žalovanému: **Energetický regulační úřad**, se sídlem Jihlava, Masarykovo náměstí 5, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 19. 9. 2014, č. j. 62 A 47/2014 - 88,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 19. 9. 2014, č. j. 62 A 47/2014 - 88, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení shora uvedeného usnesení Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“), kterým krajský soud odmítl jeho žalobu podanou proti nezákonnému zásahu žalovaného, spočívajícího ve vyznačení data právní moci k 5. 1. 2010 v doložce právní moci jeho rozhodnutí ze dne 18. 12. 2009, č. j. 09414-4/2009/ERU, o udělení licence č. 110912001, jako neopozděnou podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

V odůvodnění napadeného usnesení krajský soud uvedl, že žalobce podal žalobu dne 26. 6. 2014 a počátek lhůty k jejímu podání odvíjí ode dne 6. 5. 2014, kdy se dozvěděl o opravě data právní moci z vyrozumění žalovaného, s tím, že údaj o datu právní moci rozhodnutí 18. 12. 2009, č. j. 09414-4/2009-ERU, o udělení licence č. 110912001, byl z původně uvedeného data nabytí právní moci dnem 5. 1. 2010, opraven na den 7. 1. 2010, a v této souvislosti se současně dozvěděl, že právní moc nenastala dnem 23. 12. 2009, jak se žalobce zřejmě po celou dobu výkonu licencované činnosti domníval. Pokud jde o opravu

data právní moci na 7. 1. 2010 provedenou dne 7. 5. 2014 (resp. 6. 5. 2014 – pozn. NSS), od níž žalobce odvíjí běh subjektivní lhůty ve smyslu § 84 s. ř. s., k tomu krajský soud uvedl, je z argumentace žalobce zcela zřejmé, že netvrdí žádný zásah do jeho práv, který by nastal v přímé souvislosti s opravou data právní moci z 5. 1. 2010 na 7. 1. 2010. Tvrzený zásah do práv žalobce se zcela jednoznačně odvíjí od původního vyznačení data právní moci na den 5. 1. 2010, neboť žalobce dovozuje počátek oprávnění podnikat v licencované oblasti od data 23. 12. 2009. Ostatně postupem podle § 75 odst. 3 správního řádu nebylo bezprostředním způsobem zasaženo do práv žalobce, žalovaný nijak nezměnil podmínky, za nichž je žalobce dle rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 12. 2009, č. j. 09414-4/2009-ERU, o udělení licence č. 110912001 oprávněn podnikat a ani žalobce v této činnosti jakkoli neomezuje. Tvrzený zásah do práv (práva podnikat za určitých cenových podmínek a na to navazující v žalobě popsané konsekvence) se totiž odvíjí od vyznačení původního data právní moci na den 5. 1. 2010. Krajský soud ve spojení s tím dospěl k závěru, že žalobce podal žalobu proti vyznačení data právní moci datum 5. 1. 2010, ke kterému došlo dne 13. 1. 2010 postupem podle § 75 odst. 1 správního řádu, opožděně. To s ohledem na uplynutí objektivní lhůty pro podání žaloby ve smyslu § 82 a násl. s. ř. s., která činí dva roky a to bez ohledu na počátek běhu lhůty subjektivní. Posledním dnem, kdy žalobce mohl žalobu včas podat tak byl den 13. 1. 2012.

Stěžovatel v kasační stížnosti, a to návazně na údaje a skutečnosti uvedené v žalobě, má za to, že objektivní dvouletá lhůta, která je rozhodná pro daný případ, má svůj počátek ke dni opravy právní moci dotčeného rozhodnutí na den 7. 1. 2010, o které byl zpraven vyrozuměním žalovaného ze dne 6. 5. 2014. Namítá, že nesprávné vyznačení právní moci bylo provedeno jak ke dni 5. 1. 2010, tak i ke dni 7. 1. 2010, přičemž on sám má za správný den nabytí právní moci licence den 23. 12. 2009, který měl být při opravě doložky právní moci uveden. Návazně stěžovatel odkázal na žalobu, v níž odůvodnil, proč je oprava na 7. 10. 2010 nezákonným zásahem.

Ve vyjádření ke kasační stížnosti ze dne 31. 10. 2014 žalovaný k meritu věci zejména uvedl, že z hlediska právních závěrů vyjádřených v napadeném usnesení, s nímž se ztotožňuje, lze rozlišit dva tzv. jiné správní úkony žalovaného, a to jednak „původní“ vyznačení doložky právní moci ze dne 13. 1. 2010, kdy právní moc byla vyznačena ode dne 5. 1. 2010, a dále úkon, spočívající v opravě vyznačené doložky, kdy právní moc byla vyznačena ode dne 7. 1. 2010. Z tohoto hlediska by se ve vztahu ke každému z těchto úkonů odvíjela odlišná lhůta k podání žaloby podle § 84 s. ř. s. Žalobce formálně napadá zásah ze dne 6. 5. 2014, kdy byla provedena oprava nabytí právní moci. V případě, že by mu nicméně bylo vyhověno a soud by přikázal ve smyslu § 87 odst. 2 s. ř. s. obnovit stav před nezákonným zásahem, byla by na rozhodnutí nadále vyznačena právní moc dnem 5. 1. 2010, a nikoliv dnem 23. 12. 2009, jak žalobce požaduje. Podle žalovaného tvrzení žalobce odpovídají tomu, že zásahem byl správní úkon provedený dne 13. 1. 2010, kdy došlo k vyznačení doložky právní moci dnem 5. 1. 2010, a oprava doložky právní moci provedená dne 6. 5. 2014 na uvedené neměla žádný vliv. Proto žalovaný závěrem svého vyjádření navrhl, aby Nejvyšší správní soud podanou kasační stížnost zamítl.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadené usnesení krajského soudu z důvodů v této stížnosti uplatněných a dospěl k závěru, že kasační stížnost je **důvodná**.

Nejprve Nejvyšší správní soud, považuje za nutné uvést, že pokud jde o právní povahu vyznačení doložky právní moci akceptuje právní názor, podle něhož: *Vyznačení doložky právní moci není rozhodnutím, ale jiným úkonem správního orgánu. Jedná se o úkon, který správní orgán provádí z úřední povinnosti postupem upraveným v § 75 správního řádu. Tímto úkonem správní orgán osvědčuje datum nastalé právní moci; ve smyslu § 9 odst. 5 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích, doložka právní moci na rozhodnutí o licenci pak osvědčuje vůči třetím osobám počátek*

pokračování

oprávnění k podnikání v licencované oblasti. Viz usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 24. 4. 2014, č. j. 62 A 21/2014 - 132, www.nssoud.cz.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, „[j]e-li kasační stížností napadeno usnesení o odmítnutí žaloby, přicházejí pro stěžovatele v úvahu z povahy věci pouze kasační důvody dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Pod tento důvod spadá také případ, kdy vada řízení před soudem měla nebo mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí návrhu, a dále vada řízení spočívající v tvrzené zmatečnosti řízení před soudem.“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 – 98, www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud proto považoval za důvod kasační stížnosti důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

Podle § 84 odst. 1 s.ř.s. *musí být žaloba podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo.*

Podle § 46 odst. 1 písm. d) citovaného zákona *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně, nebo opožděně.*

K meritu posuzované otázky Nejvyšší správní soud potom v první řadě uvádí, že se ztotožňuje s krajským soudem v tom, že objektivní lhůta pro podání žaloby proti nezákonnému zásahu spočívajícímu ve vyznačení data 5. 1. 2010 v doložce právní moci provedenému dne 13. 1. 2010, uplynula dnem 13. 1. 2012, a proti tomuto stěžovatelem tvrzenému nezákonnému zásahu byla žaloba podaná dne 26. 6. 2014 nepochybně opožděná.

Nejvyšší správní soud však nemůže odhlédnout od skutečnosti, že stěžovatel již v žalobě, a v jistém smyslu opakovaně i v kasační stížnosti, označuje za nezákonný zásah nejen postup žalovaného, ve kterém dne 13. 1. 2010 vyznačil v doložce právní moci datum jejího nabytí dnem 5. 1. 2010, ale stejně tak dále i postup žalovaného, ve kterém provedl opravu data právní moci v doložce dotčeného rozhodnutí na den 7. 1. 2010, přičemž tak učinil dne 6. 5. 2014. Ve spojení s tím se Nejvyšší správní soud ztotožňuje s touto částí vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti ze dne 31. 10. 2014, v níž žalovaný uvádí, že *z hlediska právních závěrů vyjádřených v napadeném usnesení lze rozlišit dva tzv. jiné správní úkony žalovaného, a to jednak „přívodní“ vyznačení doložky právní moci ze dne 13. 1. 2010, kdy právní moc byla vyznačena ode dne 5. 1. 2010, a dále úkon, spočívající v opravě vyznačené doložky, kdy právní moc byla vyznačena ode dne 7. 1. 2010. Z tohoto hlediska se ve vztahu ke každému z těchto úkonů potom podle názoru Nejvyššího správního soudu odvíjí, či odvíjela odlišná lhůta k podání žaloby podle § 84 s. ř. s.*

Zatímco ve vztahu k v pořadí prvnímu z uvedených úkonů byla podaná žaloba ze dne 26. 6. 2014 zjevně opožděná, ve vztahu k v pořadí druhému z takto tvrzených nezákonných zásahů podle názoru Nejvyššího správního soudu již žalobu ze dne 26. 6. 2014 považovat za opožděnou nelze. Za daného stavu věci bude tedy krajský muset žalobu ve vztahu k tvrzenému v pořadí druhému nezákonnému zásahu, ze dne 6. 5. 2014 (změna data nabytí právní moci) projednat jako včasnou, a ve věci rozhodnout. Nejvyšší správní soud přitom tímto závazným právním názorem nikterak výsledek posouzení žaloby nepředjímá.

Nejvyšší správní soud na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že krajský soud pochybil, pokud dospěl k závěru, že žaloba ze dne 26. 6. 2014 je opožděná bez ohledu na tvrzený nezákonný zásah ze dne 6. 5. 2014, spočívající ve změně vyznačení data nabytí právní moci dotčeného rozhodnutí, a to ze dne 5. 1. 2010 na den 7. 1. 2010. Napadené usnesení je tak nezákonné, ve smyslu kasačního důvodu dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., a Nejvyšší správní soud tak napadený rozsudek musel zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

V tomto dalším řízení je krajský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Dle ustanovení § 110 odst. 3 s. ř. s. rozhodne v novém rozhodnutí krajský soud též o nákladech řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. června 2015

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu